

De què va la teva novel·la?

Pèls i senyals és com una rapsòdia, un conglomerat de fets minúsculs, marqueteria que no ajusta bé, entre la rutina i la deriva, en la vida d'un home superflu, que fa de falconer en un aeroport. La història per moments d'un emboscat, d'un home foradat, indefinit, infinitiu, i un bocamoll, en una ciutat aeroportuària, en una illa extenuada. Una figura de la disjunció, intermitent. Un tractat de la deriva. Una vida sense accents. Quan ja és tot els homes i ningú. Aquesta animeta disponible dels temps flotants que corren.

Què aporta el teu nou llibre al lector? Què li ofereixes?

En provar de dir el món ja en tenc prou. No vull portar ningú enllac, ni crec que es tracti d'oferir res. Has anat fins allà i en deixes el testimoni. I no es tracta d'arribar a part o banda, sinó de posar a la vista les dreceres que has agafat i les marrades, dir aquesta manera d'anar i venir, d'ací, d'allà, i anar passant. Ara és el lector que ha de fer la seva via. Tu deixes les traces -ara són les meves; ara, lector, ja són les teves. No cerc vestals del meu sentit, sinó conversa.

Què t'ha portat a presentar-te públicament com a escriptor i a publicar els teus escrits?

Si la literatura prova d'arrencar engrunes al buit que s'escola i intenta deixar marques, també és aquella esclatxa entre allò que tens a les mans i el que ha volat. Escriure és voler amarrar, fixar, clavar allò que és errant, allò que és movedís, inestable, fer permanent la fugacitat. Només és aquesta apetència, aquesta avidesa fluïda. En aquest sentit publicar és una manera de prendre el pols a la meua escriptura. Posar-la a prova.

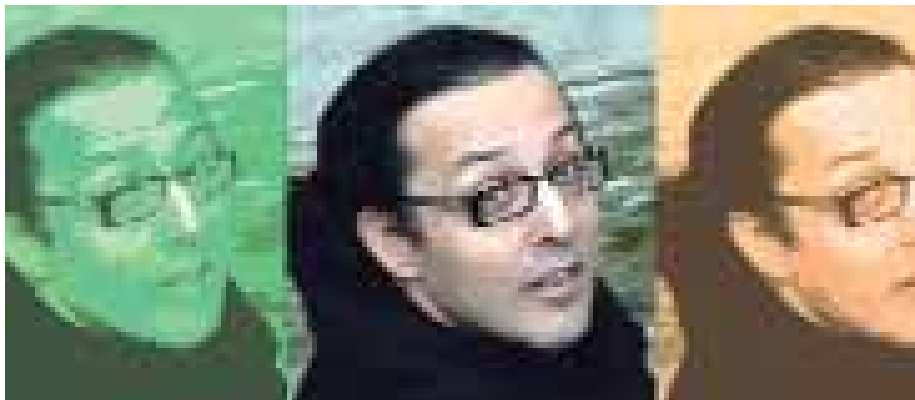
Quin és el teu proper projecte? En quins de nous treballes?

Per una banda tenc en marxa un text de ficció, llarg, que es troba en un estat embrionari. I amb ganes d'aplegar textos de crítica i fer-ne alguna cosa. I escriure poemes, i un assaig, i notes. Aquesta manera d'estar en obres, en el meu cas és més important que el programa establert, l'acompliment. Diuen que les obres no s'acaben, s'abandonen.

Sobre què no escriuries mai? Per què?

En literatura, crec que escriuria sobre qualsevol cosa. Vull pensar que sé esquivar les meves vies mortes. Ara bé, sé que no he de confondre literatura i la posició crítica que em reclama l'escriptura, amb el fet de mantenir, defensar o rebutjar idees, propòsits

Sebastià Perelló

que em corresponen com a ciutadà, talment com a qualsevol. L'escriptura és política, com segurament és polític qualsevol gest, qualsevol acció humana.

Deixaràs llegir a la teua mare el llibre que acabes de publicar? Per què?

Deixar llegir o no és un gest que no em pertoca, ni en el cas de la lectura que pugui fer la meua mare dels meus llibres. Ben diferent és deixar llegir els quaderns de notes, els carnets de treball, per exemple. Això em faria sentir confús i em provocaria una vergonya contundent. Per a mi llegir no és un lloc on posar casa i no fa olor de domicili.

Què vols aconseguir amb l'edició dels teus llibres? Fama o diners?

Ni fama, ni diners. I em sembla que quan dic això no es tracta de renunciar a alguna cosa que es troba a la meua disposició i que puc triar. No és així de cap manera. I és això precisament que me n'allibera i permet que me'n pugui despreocupar. Són aspiracions que puc esquivar, perquè són un pes mort, bombolles, vent. Per ventura perquè són aspiracions i solen provocar, i no cal dir que només parl per mi, una inflor inconvenient i molesta. Sort que en un moment o en un altre has d'expirar. I fas un alè.

Ens pots dir quins són els tres escriptors/es que més t'agraden de la literatura catalana?

A mi, m'agrada disposar de la biblioteca i no m'excita gaire això dels top ten. Però si he de citar tres noms ara per ventura diria Ausias March, Mercè Rodoreda i JV Foix. Però ja me'n desdic i ja ara són Ramon Llull, Martorell i Josep Pla, i no acabariem, perquè som indecís i vull citar Carner, Riba, Vinyoli. En literatura, no és que me n'afliuixi de prendre per no triar, és que no m'estira el comportament fan.

Sebastià Perelló

(Costitx, 46 anys), professor, escriptor i poeta, va publicar la novel·la *Pèls i senyals* (Empúries, 2008) i aquest any ha editat el seu primer recull de poemes *Percaceries* (Lleonard Muntaner, 2010). La seva és una literatura de recerca constant, entre la prosa i la poesia.